

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559365856/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

— som foruden alt det, siger jeg, forstod sine Sprog, sit Latin, sit Græsk, sit Hebraisk, sit Chaldaisk, sit Syrisk, sit Arabisk, sin Philosophie ex fundamento, sin Mathematik, og sin Algebram, sin historiam uniuersalem, naturalem & patriam — sin — 5

LEONORE

Ney — Ney — Ney Hr. Magister! — Jeg vilde stot intet synes, om saadan en

TRÆKNUB

(*after nogen Træshed*) 10

Per Iouem, saa maae hun og være af en maadelig Gout — Men dermed fordærvede hun min heele Maior — den Instants havde jeg ikke ventet — den bragte mig fra alle mine Concepter — Men der er fleer, som benytte sig af det Fegter-Kneb i Dispu- 15 teer-Kunsten, at de attaquere Majoren

LUCIE

Vil de ikke frie til mig Hr. Magister? — Førend de siger mig reent Ney, maae jeg underrette dem om en liden Omstændighed, som de maaskee ikke 20 veed — der er skeet en stor Feyltagelse — det er ikke Jomfruen — det er mig, som har arvet de 30000 Rdlr. —

(Trækub bliver vred, og vil gaae, men betænker sig, da han sees Argantes komme) 25

LEONORE

Lucie! der kommer nogen, Lucie! — Skuide det alt være — o Himmel!

FEMTE OPTRIN

ARGANTES OG DE FORRIGE 30

ARGANTES

Jeg havde saamen ikke tænkt at komme her, uden got Følgeskab — Ney jeg havde saamen ikke — (Hil Trækub, meget koldt) — See! deres Tienner — Men jeg hører, at den Hollandske Skibs-Captain, som 35 jeg talte med i Gaar, er her i Huset — Jeg har og betænkt det siden — at det i disse besværlige Ti-

der, er christeligere, at forlige sig, helst, naar man ikke just er saa sikker paa sine Vidner — Saa kan dog den ene spare og den anden faae noget — Ellers vilde vist nok Stævnings-Mænd og Skrivere, og Procuratorer, og Himlen veed, hvad for flere Gripomenuser, løbe af med det altsammen — De veed dog, min lille Sukker-Top, at jeg har et Skiolds-Ord tilgode, hos Hr. Leander?

LUCIE

(atbilde)

19 Hvorfor ikke et got Ørefigen?

ARGANTES

Jo saamen har jeg saa — Men det kommer vi, som sagt, nok tilrette om — Jeg veed, at Hr. Leander ikke vil forbeholde mig mit — Ney han vil saamen ikke — Og, hvad Hr. Orontes betrefter, da har han sikkert og sine Penge for kjær, til at giøre mig mange Vidtløfligheder, hvor min Ret er saa soleklar — Jeg kan saamen heiler ikke længer forsvare det, hverken for hendes salig Moder, eller for hende selv, at lade hende blive i et Huus, hvor hun ikke kan lære andet, end Ødselhed, og Uorden, og Galskab — Jeg vil saamen gierne troe, ja jeg vil saamen, at hun for lang Tid siden er kiæd deraf, det stakkels Barn — saavel som af de mange Snuus-Haner, der hoppe her Dag og Nat omkring hende — Men jeg har sandelig ikke havt Leylighed til hende før — Men nu har jeg været saa lykkelig, at finde en, som ikke kunde være bedre

LEONORE

36 Til mig? — Leylighed? — Men hvem har besværet dem, med den Commission, min Herre?

ARGANTES

O hun vil blive saa fornøyet, saa fornøyet, som om hun var kommet i Himmelen — Jeg skal sige hende — det er hos en kiøn, gammel, reenlig, tarvelig Jomfrue, som boer paa min tredie Etage — Værelset er smukt — det er vel ikke betrukket;

thi kort at fortælle, jeg holder slet intet, med Be-
 træk i Værelser — der vil gjerne sanke sig Utøyt
 bag ved — Ja der vil saamen — Men der er des
 flere kiønne Skilderier, alle med Glas og Ramme
 for — der er Jephthæ Datter, der er Dronning Eli-
 sabeth, der er Christine af Sverrig — O! jeg troer
 der er alle de 40000 Jomfruer — Hvad Kosten anbe-
 langer, saa spiser hun vel kun daglig Føde, saa
 velsom jeg — Men naar min lille Lekker-Tand, en-
 gang vil have lavet sig noget andet, som en Risen-
 10 Grød, eller et Par Æbleskiver, saa har hun, Him-
 len skee Tak! — Fenge nok dertil — Ja hun har
 saamen — om det var til en Syster-Kage — Tiden
 skal saamen heller ikke blive hende lang — Naar
 de nu, skal jeg sige hende, fordrive sig Tiden, med
 15 at sye, eller med at spinde, eller med hvad de saa-
 ledes kan tage sig for, saa staaer saamen Munden
 aldrig stille paa den gamle Jomfrue — Hun kan
 fortælle om den Svenske Krig, og om Pesten, og
 om Ildebranden, saa man maae tabe Næse og
 20 Mund derved — Og der er saamen ikke en Familie
 i heele Kiøbenhavn, hvis Slægt Register og Gifter-
 maal og Historie, hun jo kan regne op paa sine
 Fingre — Ney der er saamen ikke — Og saa skal
 jeg sige hende, om Aftenen, saa lister hendes lille
 25 gode Ven — hun forstaaer mig nok — sig saa sagte
 op til dem — og saa skal vi fortælle Eventyrer, og
 Lege Nødder i Hænde, og Blindebuk, og sye Skoe,
 og gjøre hvad vi kan finde paa — Kort at fortælle,
 Meningen er denne — Hun skal blive saa fornøyet,
 30 og komme til at holde saa meget af mig, at der
 endnu skal blive et Par af os, før end vi slippe hin-
 anden — Ja der skal saamen

O Himmell!

LEONORE

35

LUCIE

Dersom jeg maatte raade dem, saa gjorde de
 saamen bedre, Hr. Argantes, om de parrede sig
 med deres gamle Jomfrue, eller med deres Agnete

— Ja de gjorde saamen — Og endnu bedre, om de blev, som de var — Thi der er dog ingen Kone at faae, som kan knibe Huusholdningen, saa got, som de — Ney der er saamen ikke —

5 (Træknuib leer, og nikker vænlig til Lucie)

ARGANTES

Det er der, min Troe, ikke heller — Men dog, da jeg har kiendt hendes Moder saavel, og

SIETTE OPTRIN

10 LEANDER, ORGON, HENRIK OG DE FORRIGE

LEANDER

(løber til Leonore, og kaster sig paa Knæ for hende)

O min Leonore!

TRÆKNUB

15 Oho! — *ὦ ὦρμα, ἔσθημα!*

LEANDER

O, jeg er en Uværdig! — Hr. Orgon har oplyst mig om min heele Forbrydelse — Jeg seer den med Skam — Her bliver jeg liggende, indtil de har tilgivet mig —

20 (Imedens han taler, vil Argantes træde imellem dem, for at faae Leander til at staae op, men han tør ikke, hvilket giver et løyerligt Theater-Spil)

LEONORE

(rekker Leander Haanden hui opringer op og kysser den)

25 Ak! Leander, jeg havde tilgivet dem længe, før end de tænkte paa, at bede mig derom — deres — deres Overiølelser kan trykke — de kan qvæle — men de kan ikke forandre dette Hierte!

LEANDER

30 Ædle — fortreffelige — mageløse Hierte! —

(de tale sagte med hinanden, og derefter med Orgon)

TRÆKNUB

Det kunde jeg vel vide, at det ikke var for intet, at man forsmaaede min Chrie — Quos ego!

35 ARGANTES

(i det han nærmer sig dem)

Nu det bekiender jeg